Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 158

Anadolu Yakası

İşçi-Emekçi Bülteni

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Fiyatı 250 000
Kasım 2004

SKK'lar sermayeye peşkeş çekiliyor...

İzin vermeyelim!

SSK sermayeye peşkeş çekiliyor

İşçi ve emekçilerin SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devrine karşı yaptığı eylemler Tayyip'i fena halde kızdırdı. "SSK'yı sizlere bırakırız ama, devletten tek kuruş alamazsınız" türünden laflar etti. Ama Tayyip ağa patronların affedilen prim borçlarından, SSK fonlarının büyük sermayeye peşkeş çekilmesinden, milyonlarca işçinin kayıt dışı çalıştırılmasından sözetmedi. İMF ve patronların verdiği her emri yerine getiren hükümetin başı, ancak kazanımlarını savunan emekçiler sözkonusu olunca "kabadayı" kesiliyor. Bu pervasızlık, AKP hükümeti ile sermaye işbirliğini gösteren çarpıcı örneklerden biridir.

1946 yılında kurulan SSK, 1949'dan itibaren kendi sağlık hizmetlerini üretmeye başladı. SSK bütçesinin dolu ve sağlık kurumlarının yeterli olduğu uzun yıllar boyunca ortada bir sorun yoktu. Hatta 1980 yılına kadar SSK'lı olmak avantajlıydı.

Şu anda pek çok emekçinin şikayet etmesine neden olan sorunlar, bizzat sermaye hükümetlerinin icraatları sonucu ortaya çıkmıştır. İlkin, SSK birikimleri "ucuz kredi" şeklinde büyük patronlara peşkeş çekildi. Bu birikimler ya geri ödenmedi ya da enflasyon karşısında eridikten sonra ödendi. İkincisi, her hükümetin ilk icraatlarından biri, asalak patronların SSK borçlarını affetmek olmuştur. Üçüncüsü, SSK'lı sayısı arttığı halde yeni hastane veya diğer sağlık kurumlarının açılmaması ve personel alımının özellikle ihtiyacın çok gerisinde tutulması. Dördüncüsü, devletin sigortasız çalıştırmayı teşvik etmesi sayesinde milyonlarca işçinin kayıt dışı çalışmaya zorlanmasıdır. Bu sayede TÜSİAD, TİSK gibi büyük patron örgütleri en basit hak talebine karşı, "kayıt dışına kayarız" tehdidiyle karşılık vermeye başlamıştır.

Bu ve benzer uygulamalar sonucu işçiler, emekçiler, emekliler ve aileleri SSK önlerinde pekçok rezillikle karşılaşır oldu. Sermaye borazanı medya ise, SSK hastanelerindeki kimi sorunları -gerçek sorumlularını gizleyerek- ekranlarına taşımaya başladı. Burada amaç, "SSK hastanelerinin işe yaramadığını, özelleştirilmesi gerektiğini, o zaman çok daha kaliteli sağlık hizmeti sunacağı, kuyrukların sona ereceği vb." yalanlarla emekçilerin kafalarını bulandırmaktır. Bu kirli oyun amacına ulaşırsa, SSK'yı bütün kurumlarıyla gaspetmek nispeten kolay olurdu.

SSK bu hale nasıl getirildi?

'80'lerden sonra SSK'da işler tersine dönemeye başladı. Artan SSK'lı nüfusa rağmen yeterli yatırımlar ve personel alımı yapılmadı. Bunun en bilinen örneği İstanbul'daki durum. SSK'nın en yeni hastanesi bundan 24 yıl önce kurulmuştu. Bu sürede, İstanbul nüfusu üç katına çıkıtığı halde yeni bir hastane yapılmamıştır. İstanbul'daki bu durum, SSK'larla ilgili genel tabloyu yansıtması açısından çarpıcı bir örnektir.

Devletin resmi açıklamalarına göre SSK 34 milyon kişiye, yani Türkiye nüfusunun yaklaşık yarısına hizmet vermektedir. Bu rakam bir miktar abartılı olsa bile, SSK'nın emekçiler açısından taşıdığı önemi ortadan kaldırmaz. Bu kadar kişiye hizmet veren bu kurumlardaki personel sayısına bakılınca, yaşanan sorunların kaynağı daha iyi anlaşılır. SSK'nın elindeki hastane yatakları Türkiye'deki toplamın sadece yüzde 17'si. Sağlık personeli ise toplamın yüzde 8'i. Yani Türkiye'deki sağlık personelinin yüzde 8'i ile, neredeyse nüfusun yarısına hizmet veriliyor. Keza Türkiye'de çalışan 22.668 eczacının sadece 817'si, demek oluyor ki, yüzde 4'ü ile hizmet vermek zorunda kalıyor SSK. Neden? Çünkü İMF ve sermayenin işlerini yürütmekle yükümlü olan hükümetler, SSK'ya ne yatırım yapıyor, ne de personel alıyor.

SSK hastanelerinden yaşanan sorunları en iyi bilen, dahası kahrını çeken işçi emekçiler ile bu kurumlarda çalışan sağlık emekçileridir. Buna rağmen SSK'dan yararlanan işçi-emekçiler ile bu kurumlarda çalışan sağlık emekçileri hastanelerin devrine karşı mücadele ediyor. Zira hastanelerin özelleştirilmesi durumunda, kurumdan iyi-kötü hizmet gören emekçiler ile belli bir iş güvencesine sahip olan SSK çalışanaları bu haklardan da mahrum kalacaklarını biliyorlar.

SSK hastanelerinin gaspına karşı mücadele, bu kurumların savunulmasıyla sınırlı tutulamaz. Yanısıra tüm işçi ve emekçilerin insanca çalışma ve yaşama koşullarına kavuşması ile ücretsiz sağlık hizmeti talepleriyle birleştirilmelidir.

Herkse iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!
Herkese parasız sağlık hizmeti!
Tüm çalışanlar için genel sigorta!

Öncü işçi ve emekçiler misyonlarının hakkını vermelidir...

İşçi ve emekçilerin mücadelesi SSK hastanelerinin gaspını engelleyebilecek yegane güçtür!

AKP hükümeti, SSK'ları Sağlık Bakalığı'na devretmek için hazırlıklarını tamamladı. Kanun tasarısı daha Bakanlar Kurulu'nda imzaya açılır açılmaz işçi emekçilerin gündemine girdi.

DİSK, Türk-İş, SES, TTB devir girişimine karşı çıktı. İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa ve daha pekçok kentte emekçiler hastane önlerinde eylemler yaptı. İşçiler, emekliler, tabipler ve diğer sağlık çalışanları bu pervasız saldırıya karşı seslerini yüksettiler.

Sendikalar birdenbire ayağa kalktı. Ölü mü, diri mi olduğu bilinmeyen "Emek Platormu" bile silkinip eylem kararı aldı. Bu ani çıkışlar boşuna değil elbet. Zira SSK'nın sağlık kurumlarından yetersiz de olsa yararlanan milyonlarca işçi-emekçi ve emeklinin İMF patentli bu saldırıya karşı büyük bir tepkisi var. Nitekim sendikaların anında eylem kararları alması ve pekçok kente eylem yapması da tabandaki bu yaygın tepkiden dolayıdır.

Gün geçtikçe pervasızlaşan sermaye iktidarı ve AKP hükümetine karşı yapılan bu eylemler elbette önemlidir. Bunları geliştirip güçlendirmek de öncü işçi ve emekçilerin görevidir. Bununla birlikte öncü işçi ve emekçiler, hiçbir koşulda sorumluluğu sendikacılara bırakmamalıdır. Zira bu bürokrat takımına güvenilmeyeceği sayısız örnekle görülmüştür. Bundan dolayı son yıllarda sermeye iktidarı tarafından gündeme gelen saldırıların neredeyse hiçbiri püskürtülemedi. Mezarda emeklilik, özelleştirmeler, örgütsüzleştirmeler, kölelik yasası, esnek üretim... gibi saldırıların tümü de adım adım uygulanıyor. Bu sayede sıra SSK sağlık kurumları ve kıdem tazminatına geldi. Artık bunların da ötesinde pek bir şey kalmadı.

Eğer öncü işçi ve emekçiler kendilerinden bekleneni yerine getiremezse, sermaye hükümetinin amacına ulaşacağından, yani SSK sağlık kurumlarını özelleştireceği ve sağlığı paralı hale getireceğinden kuşku duyulmamalıdır. Bir çok kere görüldüğü gibi egemenler, sendikaların örgütlediği türden, baştan savma eylemleri dikkate bile almıyor. Bu durumda o eylemlerin içini doldurmak, hem işçi sınıfının ödediği primlerle kurulan SSK'ları savunmak, hem de sınıf hareketinin gelişimine katkı sunmak açısından hayati bir önem taşımaktadır.

Bunu başarmanın olanakları fazlasıyla mevcuttur. Emekçi kitlelerde yaygın bir tepkinin varlığı ile sendikaların eylem yapmak zorunda olmaları iki yönlü avantaj sağlamaktadır. Geriye bu olanakları değerlendirecek olan öncü işçi ve emekçilerin ısrarlı çabaları kalıyor. Sermayenin saldırganlığındaki pervasızlık gözönüne alındığında bu, üzerinden atlanacak bir sorumluluk değildir. Öncü işçi ve emekçiler görev başına!..

SSK işçi sınıfının primleriyle kurulmuştur, gaspedilmesine seyirci kalma!

Sermaye uşağı AKP hükümeti, işçi sınıfı ve emekçileri hedef alan saldırı furyasına iyi-kötü yararlanılan sağlık hizmetini özelleştirmeyi de ekledi. İşçi sınıfının emeğiyle kurulan SSK hastaneleri, çıkarılacak bir yasa ile gaspedilmek isteniyor. Bu saldırı, aynı anda iki koldan ilerliyor. Bir yanda SSK hastanelerinin özelleştirilmesinin yani yağmalanmasının önemli bir adımı olan bu hastanelerin Sağlık Bakanlığı'na devri var. Öte yanda ise, bireysel sağlık sigortası sistemi adı altında sağlığın özelleştirilmesi ve ticarileştirilmesi var.

Sermaye düzeninin masalları ve gerçekler

Asalak patronlar sınıfına "kahramanca" hizmet eden AKP hükümeti ve başı Tayyip'e inanacak olursak, "Sağlık Reformu Yasa Tasarısı" diyè adlandırılan bu yasa sayesinde, "sağlık hizmetinden herkes eşit bir şekilde yaralanacak"mış. Bu yalanı tekrarlayıp duran emekçi düşmanı hükümet ve borazanı medya, işçi sınıfı ve emekçileri sahte vaatlerle sersemletip kandırabileceklerini sanıyorlar.

Attığı her adım, çıkardığı her yasa, yaptığı her icraat emekçilere saldırı, sermayeye hizmet olan bir hükümet, emekçilerin sağlığını düşünebilir mi? Düşünseydi eğer, kölelik yasasını çıkartabilir, kıdem tazminatlarına göz diker miydi? Açık ki, aklı başında olan hiçbir işçi ve emekçi bu sorulara olumlu yanıt veremez.

Zaten sermaye düzeninin ve onun şu anda meclisteki temsilcisi AKP'nin, emekçilerin sağlıklı yaşaması için değil, fakat yıkımı için çalıştığı neredeyse herkesin malumudur. SSK hastanelerinin gaspı, ardından özelleştirilmek istenmesi gibi arsız bir tutum, yıllardır devam eden kapsamlı bir saldırı furyasının geldiği aşamayı gösteriyor. Mezarda emeklilik yasası ile işçi sınıfı ve emekçileri köleliğe mahkum eden yeni iş yasası, patronlar sınıfının hanesine yazılan kazançlar olarak uygulanmaktadır. Kıdem tazminatlarına göz diken sermeye düzeni, bu kapsamlı saldırının bir parçası olarak da, sağlık hizmetini paralı hale getirmeye hazırlanıyor. İşte SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devri bu çerçevede gündeme getirilmiştir.

Saldırının kapsamı

Hükümetin gündeme getirdiği SSK hastanelerinin devri, kendi başına bile kapsamlı bir saldırıdır. Zira yasa taslağı SSK ve ona bağlı kuruluşlara ait olan hastanelerin, sağlık ünitelerinin, buralarda çalışan bütün personelin, taşınır ve taşınmaz durumdaki bütün malların Sağlık Bakanlığı'na devrini öngörmektedir.

Yani işçi ve emekçilerin ödediği sigorta primleriyle inşa edilen ve 1949'dan beri bu primler sayesinde hizmet veren devasa büyüklükteki sağlık kuruluşlarına, hükümetin bir kararıyla el konulmak istenmektedir. Bu kanun tasarısı Bakanlar Kurulu'nda kabul edilip, meclise sevk edilmiş bulunuyor.

Bu saldırı amacına ulaşırsa SSK'ya prim ödeyen işçiler, emekçiler, emekliler ve bunların

aileleri, - ki bunların sayıları 30 milyona varıyor- şimdiye kadar iyi-kötü yararlandıkları sağlık hizmetlerinden de mahrum kalacaklardır. Sağlık sorunu olan işçi-emekçiler bu hizmeti alabilmek için tedavi ve ilaç masraflarının önemli bir kısmını ödemek zorunda kalacaklar. İstenen parayı ödeyecek durumda olmayan emekçilerin payına sakatlık veya ölüm düşecektir.

Hastanelerin devrini başarabilirlerse, bundan sonraki aşama sağlık hizmetinin tamamen özelleştirilmesi olacaktır. Zira hükümetin amacı önce SSK'yı bir bütün olarak Sağlık Bakanlığı'na devretmek, ardından Sağlık Bakanlığı'na ait bütün hastanelerin belediyelere, giderek de özel sektöre devredilmesidir.

Saldırının hedeflerinden biri, sağlık hizmetlerinin "katkı payı" adı altında paralı hale getirilmesi. Buna göre sağlık hizmeti, kesilen yüzde 12.5 (yüzde 6 işçiden, yüzde 6.5 patronlardan) oranındaki primden karşılanacak. Primi ödenmeyen işçinin acil durumlar dışında sağlık hizmeti alması mümkün olmayacak vb.

Bu pervasız saldırıyı, SSK ve diğer sosyal güvenlik kurumlarının tümüyle tasfiye edilip paralı hale getirilmesi şeklinde özetlemek mümkündür. Şimdiden zemini hazırlanan bireysel sağlık ve bireysel emeklilik sisteminin yaygınlaştırılması ancak o zaman mümkün olacaktır. Böylesi bir durumda işçi ve emekçiler için sağlık hizmetleri, ulaşılması neredeyse imkansız bir "lüks" haline gelecektir.

Bu saldırı İMF ve işbirlikçilerinin eseridir

Seçim öncesinde "İMF'ye ihtiyaçları olmadığı" yalanı üzerine propaganda yapan AKP'li takıyyeci takımının foyası kısa sürede ortaya çıktı. Önceki hükümetin yaptığı anlaşma henüz bitmeden, AKP hükümeti yenisini yapmak için İMF'nin kapılarını arşınlamaya başladı. Bunun sonucunda İMF ile AKP hükümeti arasında yeni bir stand-by anlaşması imzalandı. Bilindiği üzere İMF ile yapılan anlaşmalar ise, ancak belli emirler yerine getirildikten sonra uygulanır. Elbette asalak patronların en büyük örgütü TÜSİAD'da bu anlaşmaların uygulanması için bürokrasi, başbakan ve bakanların üzerindeki basıncını eksik etmez.

İşçi emekçileri hedef alan bütün saldırıların peş peşe gündeme gelmesi, AKP hükümetinin İMF-TÜSİAD güdümünde olduğunun çıplak bir göstergesidir. Kıdem tazminatı ve SSK'ların gaspı dahil sosyal güvenlik sisteminin tasfiyesini ve sosyal hakların gaspını kapsayan tüm saldırıların emri İMF-TÜSİAD tarafından verilmektedir. Meclis çoğunluğuna güvenen AKP hükümeti ise, efendilerinin emirlerini yerine getirmek için diğer sermaye partilerinden daha azgın bir şekilde saldırabilmektedir.

Saldırıyı püskürtmek öncü işçi ve emekçilerin duruşuna bağlıdır

Sermaye düzeni tarafından gündeme getirilen saldırıların akıbetini, saldırıya maruz kalan işçi sınıfı ve emekçilerin tutumu belirlemektedir. Eğer emekçiler haklarını savunursa, patronlar hizmetindeki hükümetler geri adım atıyor. Tersi durumda, yani emekçilerin sessiz kalması durumunda ise, çetin mücadelelerle işçi sınıfının önceki kuşakları tarafından bize miras kalan haklarımız, bir çırpıda sermaye tarafından geri alınıyor. Dahası arkasından yeni saldırılar da gündeme geliyor.

Bu durum SSK hastaneleri için de aynen geçerli olacaktır. Bundan dolayı öncü işçi ve emekçiler, SSK hastanelerinin gaspı girişiminin, sermayenin sosyal haklara dönük büyük saldırısının bir parçası olduğunu bilmeli, bu saldırıyı püskürterek cevap vermek zorundadırlar.

Panzerli polis birlikleri saatler süren çatışmalar sonucu püskürtüldü...

Aydos halkı yıkıma karşı direndi ve kazandı!

27 Ekim Çarşamba sabahı geldiler. Bütün bölge geceden ablukaya alınmıştı. Mahalle halkı işlerine ulaşmak veya çocuklarını okula götürmek üzere dışarı çıkmışlardı. Onlarca polisi ve iş makinalarını gören mahalleli herkesi durumdan haberdar etti. Polis ablukası nedeniyle işçi servisleri bölgeye giremiyor, insanlar kararsızlık içinde bekliyorlardı.

Polis okul çevresindeki 13 ev sakinini sorgusuz sualsiz gaz püskürterek dışarı atmıştı. Ramazan ayı olması, içeride çocukların bulunması, onların psikolojik ve sağlık durumları, sermayenin kolluk güçleri için önemsizdi.

Halk giderek ablukaya yaklaşırken ilk bombalar atılmaya başlandı. Tam da onlardan bekleneceği gibi, gaddar ve haince halka saldırmaya başladılar. Polisin bir anlık boşluğundan yararlanarak yıkım bölgesine geçen bir grup genç, hem barikatı taşlıyor hem de halkı direnişe çağırıyorlardı.

Okul bahçesine düşen gaz bombaları ve öğrencilerin dışarı çıkması üzerine Şahintepe'deki polis barikatına yüklenmeye karar verdik. Bu arada olayı seyreden halka çağrı yapılıyor, gelmeyenlere ağır sözler söyleniyordu. Bizimle başa çıkamayan polis, barikatı geri çekmek zorunda kaldı. Tam bastırıp yolu açmak üzereydik ki, panzerler devreye girdi. Polisin geri çekildiğini gören halk çağrılara coşkuyla yanıt verdi ve aynı coşkuyla panzerleri taşlamaya başladı. Büyüyen grup su ve gaz bombalarının etkisiyle yolun alt ve üst bölümü olarak ikiye ayrıldı. Coşku ve öfkesi giderek artan gençler artık gaz bombalarına daha tecrübeli yakaşıyor, eskisi gibi kolay dağılmıyordu.

O sırada evlerin yıkıldığını öğrendik. Bunun üzerine tüm öfkemizle direnişe devam ettik ve barikatı zorlamaya başladık. Aynı zamanda bölgeye İETT otobüslerinin alınmadığını, desteğe gelecek insanların başka yollara başvurduğunu öğrendik. Ancak ne yaparsak yapalım biber gazına ve panzerlere yenik düşüyor, barikatı aşamıyorduk. Üçüncü panzer geldiğinde, etrafa iyice yerleşen gençler taşlı sopalı saldırılarla öfkelerini dile getirdiler. Yaşlı insanların feryatları her yanı inletti. Anneler, teyzeler sirke ve limon dağıtıyor, şişe arıyorlardı. Vakit ilerledikçe kadın, çocuk demeden yediden yetmişe herkes bastırmaya ve polisi sıkıştırmaya çalıştı. Bombaları geri atan gençler polisleri iyice zor duruma soktular.

Yaklaşık 4.5 saat sonra gaz bombası kalmayan polisler geldikleri yoldan çıkamadıkları için sis bombalarıyla havaalanı yoluna doğru çekilmeye

başladılar. Çekilme sonucu diğer bölgelerdeki direnişçiler de bizimle birleşti ve polis panzerlerle bizi oyalayarak Kurtköy'e geçti. Bir türlü yapılanları hazmedemeyen öfkeli halk evlerin yıkılma sebebi olan villalara saldırmaya başladı. Çok sayıda villa tahrip edildikten sonra, Şahintepe'de bir İETT otobüsü de halkın öfkesinden nasibini aldı.

5 saatten fazla süren arbede ve çatışma sırasında, her türlü teçhizatı olan polislere karşı sadece taş ve sirkeyle direnen halktan ciddi bir şekilde yaralanan olmadı. Ancak 4 kişi gözaltına alındı. Yıkılan evler ve sahipleriyle imece usulu yardımlaşan insanlar gerçekten tam bir dayanışma örneği sergilediler. Bir komite oluşturup beraberliği bozmamak gerektiğini, yıkılan evler ve gözaltına alınanlar için ne yapılması gerektiğini tartışmak üzere bütün halkı anonslarla toplantıya davet ettik. Yaklaşık 1500 kişinin katıldığı toplantıda belediyeye yürüyüş kararı alındı. Bu sırada villaların jandarma tarafından koruma altına alındığını öğrendik.

Sabah olduğunda farklı çevrelerden gelen ve sayısı 700-1200 arası değişen kitle sokakları dolaştı ve Üçevler'e kadar yürüdü. Polis yine oldukça hazırlıklıydı, ışıklarda önümüz barikatla kesildi. Ve uzun süren tartışmalar sonucu 13 kişilik (evi yıkılanlar) bir komite Erol Kaya ile görüşmeye gitti. Slogan ve halaylar eşliğinde uzun süre komiteyi bekledik. Bu sırada yollar kapandı, minibüslerdeki insanlar destek için aşağı indirildi.

Komite geri döndüğünde, Erol Kaya'nın yıkılan evlerin yerine ev yaptıracağı, başka yıkımın olmayacağı, gözaltındakilerin serbest bırakıldığına dair bilgi aldık. Bunun üzerine coşkuyla basın açıklaması metnini okuduk. Açıklamada halka bu yıkımın son olmayacağı, Belediye Başkanı'nın verdiği sözlerin çelişkili olduğu ve her zaman mücadeleye hazırlıklı olmaları gerektiği mesajları verildi. Bir kez daha birlik ve mücadelenin gücüne değinildi ve yalan yanlış bilgilerle kamuoyunu kandıran burjuva basın lanetlendi.

Aydos'tan genç bir komünist

Aydoslu emekçiler direndiler, zorbaları püskürttüler!

İşçi ve mekçilere kölece çalışmayı, düşük ücreteleri, işsizlik ve sefaleti reva gören sermaye düzeni, tüm bunlar yetmiyormuş gibi bir de kondularda yaşayanların evlerini başlarına yıkma saldırısına hız verdi. Aydos, Gülsuyu, Gülensu, Alibeyköy, Armutlu gibi mahalleler seçilen ilk hedefler oldu. Zira hiçbir emek harcamadan büyük vurgunlar yapmaya alışan, gözünü kan bürümüş soysuz soyguncu takımı bu bölgeleri parselleyip rantını kasalarına doldurmak için harekete geçmiştir. İMF-TÜSİAD'ın önüne düşen AKP hükümeti iken, kondularda rantçıların önüne düşen AKP'li belediye başkanları oluyor. Elbette emekçilerin kanına bulanmış ranttan kendi paylarını almak için yapıyorlar bu yıkımları.

Oysa aynı belediye başkanları seçimler öncesinde bu mahallelere gelip oy istemişlerdi. Tapu vaatleri verenler de bu riyakarlardan başkası değildi. Avuç açacak duruma düşürülmüş yoksulların birer öğün yemek vererek reklamını yapan, insanların dini inanaçlarını istismar ederek oy toplayan bu rantçı asalaklar, üzerlerine bombalar yağdırarak emekçilerin evlerini başlarına yıkmaktan da çekinmiyorlar. "Dini bütün" rantçı takımı, kış mevsiminin kapıya dayandığı şu günlerde yüzlerce, giderek de binlerce emekçiyi sokağa atmak için saldırıya geçtiler.

27 Ekim sabahı Aydos'ta yıkım yapılacak bölge, emekçiler henüz evlerinden çıkmadan önce kuşatma altına alınmıştı. Yıkımcılar o kadar azgınlaşmış ki, yataklarındaki emekçiler, evlerine atılan gaz bombalarıyla uyandırıldılar. Polisin gaz bombalı saldırısına uğrayan evlerdeki emekçiler, çocuklarını yoğun gazdan zehirlenmesin diye güç bela bölgeden uzaklaştırabildiler. Mahalleyi panzerler eşliğinde yüzlerce polisle kuşatan, ortalığı sis bombalarıyla toz dumana boğan bu zorbalar, kime hizmet ettiklerini bir kez daha dünya aleme göstermiş oldular. Bu azgın saldırı sonucu, "okul yapılacağı" iddia edilerek 13 ev, içlerindeki eşyalar boşaltılmadan yıkıldı.

Bu vahşete karşı öfkesini göstermekten çekinmeyen mahalle emekçileri kadın-erkek, yaşlı-çocuk genç ayırımı yapmadan kolluk kuvetlerine karşı direnmiştir. Öyle ki, mahalleye sayısız bomba atan, panzer takviyeli zorbalar sürüsü, halkın öfkesinden kaçarak mahalleyi terketmişlerdir. Pendik Belediye Başkanı da, geri adım attığını açıklamak zorunda kalmıştır. Elbette bu gerici takımının sözüne güvenilmez, yine de bu açıklama emekçilerin gösterdiği kararlı direnişin etkisini gösteriyor.

Sağlığa uygun bir konutta yaşamak, her insanın en doğal haklarından biridir. Buna karşın sermaye düzeni, yoksulluk ve sefilliğe mahkum ettiği işçi ve emekçilerin sağlıklı konut ihityacını karşılamak bir yana, zar-zor yaptıkları konduları bile başlarına yıkıp, rantçılara alan açmaya çalışıyor. Bu ise şaşırtıcı değil. Zira sermaye düzeni, zaten baştan sona bir sömürü, yağma ve rant düzenidir.

Aydoslu emekçiler, rantçılar ile onlara hizmet eden zorbalara karşı hangi dilin konuşulması gerektiğini gösterdiler. Haklar, söke söke alınır ve ancak kararlı mücadelelerle savunulabilir.

Tersane işçilerinin mücadelesi önündeki engelleri yıkarak gelişecektir!

Ben Torgem Tersanesi'nde taşeron firma olan Acar Gemi'de 2 hafta önce işe başladım. Burada yaşanan ağır iş koşulları yetmezmiş gibi (yemekhane, yol, sigorta, iş güvenliğinin olmaması) bir de üzerine ödenmesi gereken ücretlerin ödenmemesi işçileri hareketlendirmiştir. Patronun ödeme yapacağı gün değişik vaatlerle işçileri oyalama taktiği bizzat tarafımızdan boşa düşürülerek patrona bu paraların ne zaman ödeneceği soruldu. Patron bu baskı karşısında cevap vermek zorunda kaldı. Aynı gün işçi arkadaşlarla dışarda toplanarak bu sorunları tartıştık. Tartışma sonunda işçileri temsil edecek bir komite kurma kararı verdik. Komiteyi kurduktan sonra paranın ödenme gününde para ödenmezse işbaşı yapmama kararı aldık. Bunu diğer 17 arkadaşa ilettik.

Paranın ödenme günü geldiğinde patron işyerine bile gelmedi. Bizlerde iş elbiselerimizi giyerek işbaşı yapmadan bekledik. O gün patron işyerine uğramadı. Bizler de mesai bitiminden sonra evlerimize gittik. İkinci günü iş elbiselerimizi giyerek yine patronu beklemeye başladık. Bu esnada tekrar toplantı yaparak belli kararlar aldık.

Bu kararlar;

a) ücretlerimizin ödenmesi

b) iki günlük iş bırakma eyleminin paralarının ödenmesi

c) yemekhane ayarlanması

Bu üç talebimiz kabul edilmediği koşullarda işbaşı yapmama kararı aldık. Akşamı saatine doğru patron geldi. Bizi işyerinden alarak bir çay ocağına götürdü. Burada herkese harçlık verebileceğini, paraların tamamını ancak iş bittikten sonra ödeyebileceğini söyledi. Bunun üzerine temsilci arkadaş bu talepler karşılanmadan işbaşı yapmayacağımızı söyledi. Patron temsilcinin söylediği taleplerden sonra saldırgan bir tutum içine girerek tehditler savurmaya başladı. Bunun üzerine temsilci patrona düzgün konuşmasını, aksi takdirde kendisi için hayırlı olmayacağını söyledi ve tokat atmayla kavga başladı. Büfe sahiplerinin de olaya karışarak patron tarafına geçmesi üzerine, biz işçilere karşı silah çekme de dahil fiili bir saldırı gerçekleşti. Kavga yaklaşık olarak 10 dakika devam etti.

Temsilci ve 4-5 işçi arkadaş toparlanarak olay yerinden uzaklaştık. Diğer işçiler tersaneye giderek kapıda beklemeye başlamışlar. Bizler de diğer arkadaşlarla beraber bir çay ocağında oturarak olayı konuşmaya başladık. O sırada 4 kişi arabadan inerek üzerimize yürümeye başladı. Bizlere polis olduklarını ve iki arkadaşımızı almaya geldiklerini söylediler. İki işçi arkadaşı tartaklayarak arabaya bindirmeye çalıştılar. 5 dakika süren kavgada arabaya bindirmeyi başaramayınca [illegible]çıp gittiler. Bu arbede sırasında bizlere silah çekmeyi de ihmal etmediler. Bizlere polis olduklarını söyleyenlerin gerçekte büfecinin adamları olduklarını öğrendik.

Kavga sırasında arkadaşlardan biri sendikaya (Limter-İş) haber vermek için gitmişti. Tam onlar kaçarken sendikadan 6-7 arkadaş yanımıza gelerek durumu öğrenmeye çalıştılar. 20 işçi toplanarak sendikacılarla birlikte büfeye giderek neden biz işçilere silah çekip tartakladığını sormuşlar. Büfe sahipleri de mekanlarına zarar verdiğimizi, o yüzden bizi tartakladıklarını söylemişler. Sendikacılar da "haklısınız" diyerek sendikaya dönmüşler.

Bu arada biz de diğer işçi arkadaşlarla birlikte sendikaya gitmiştik. Sendikacılar sendikaya geldiklerinde olayı bir de bizden dinlediler. Bu dinlemenin ardından bize, adamlar haklı, mekanını dağıtmışsınız, onlara söyleyecek birşeyimiz yok, biz şimdi işimize bakalım patrondan paranızı nasıl alacaksınız, onu tartışalım, dedi. İşçiler olarak, şu anda ne yapacağımızın kararını alamayacağımızı, ancak diğer işçi arkadaşlarla biraraya gelerek tartıştıktan sonra karar alabileceğimizi, bu kararı da kendilerine bildireceğimizi söyledik.

Bunun üzerine bir sendikacı kendilerinden habersiz olarak neye dayanarak işçi komitesi kurduğumuzu sordu. Biz de bunu burada tartışmanın uygun olmadığını, gündemi dağıtacağını ve asıl kendilerinin bu konudaki tutumlarını sorgulamaları gerektiğini söyledik. Bunun üzerine biz işçilere dönerek, sendikanın kimseden emir alamayacağını, kararımızı kendilerine bildirdikten sonra değerlendireceklerini, fakat böyle davrandığımız için sendikanın bu koşullarda bize sahip çıkmayacağını söyledi.

Biz de sendikadan ayrılarak diğer işçilerle biraraya gelip ne yapacağımızı tartıştık. Tartışma açık alanda yapıldığından dolayı, "Tersane İşçi Komiteleri" olarak

çalışma başlatan ve içinde EMEP'li işçilerin ağırlıkta olduğu arkadaşlar da bu tartışmalara katıldı. Bu arkadaşlara ortaklaşa eylem yapma teklifinde bulunduk ve arkadaşlar bu teklifi kabul etti. Tartışmalarda basın açıklaması kararı çıktı. Bu basın açıklamasını yapmaktaki amacımız, bu saldırıya karşı kamuoyu oluşturmak ve aynı tersanede 3 aydır ücretlerini alamayan Hakan Gemi işçilerine sesimizi duyurmaktı.

Ertesi sabah saat 07:30'da basın açıklamasını Torgem Tersanesi önünde yaptık. Bastırmış olduğumuz 300 adet basın bildirisini işçilere dağıttık. Özellikle Hakan Gemi işçileri basın açıklamasına ilgi gösterdi. Basın açıklaması bittikten sonra Acar Gemi işçileri olarak paramızı alana kadar tersane önünden ayrılmayacağımızı kamuoyuna duyurduk. Bunun üzerine yarım saat sonra patron gelerek paramızı ödeyeceğini, kalan paralarımızı ise bir gün sonra vereceğini söyledi. Biz de bunun üzerine eylemimizi bitirme kararı aldık.

Arkadaşlarla basın açıklamasını değerlendirmek için biraraya geldik. Bizler basın açıklamasını değerlendirirken, Hakan Gemi işçileri bizi arayarak öğlen yemeğinden sonra işbaşı yapmayacaklarını söyledi. Bu haber bizlerin moralini kat kat artırdı. Verdiğimiz kararın ne kadar doğru olduğunu bizlere gösterdi.

Hakan Gemi işçileri 5 gün direnerek ücretlerini almış durumdalar. Şimdi bize düşen, bu direnişi tüm tersane işçilerine anlatarak, yeni Hakan Gemi direnişleri yaratmakdır.

Acar Gemi işçileri olarak ertesi gün *Evrensel* gazetesini gördüğümüzde çok şaşırdık. Sanki eylem kendi çağrıları üzerine gerçekleşmiş ve kendileri yapmış gibi haber yapmışlardı. Bunun üzerine *Evrensel*'in temsilcisiyle görüştük ve bu haberi düzeltmesini istedik. Arkadaşlar bizlere karşı her yerde karşılaştığımız o bildik numaralara başvurdular. Yok bunun muhatabının kendileri olmadıkları, yok haberde bir sakınca olmadığı vb.

Biz de arkadaşlara ortak çalışma ortamı yaratmak gibi bir amacımız olduğu için bu çalışmada ortak hareket ettiğimizi, yanlış haber düzeltilmezse bundan sonra bu tür çalışmaya sıcak bakmayacağımızı belirttik. Bugünden sonra, bu arkadaşlar kamuoyu önünde özeleştiri verip, tamamen sınıf dışı olan bu tutumlarını terketmedikleri takdirde ortak çalışma yapmayacağımızı buradan açıkça belirtiyoruz.

Acar Gemi işçileri olarak ertesi gün *Evrensel* gazetesine bir açıklama gönderdik, ama düzeltme yazımız yayınlanmadı. Bunu da bu gazetenin artık iyi bilinen davranışının yeni bir örneği olarak görüyoruz. Bu tutumları Castleblair işçilerinin direnişinde de ortaya çıkmıştı.

Aşağıda *Evrensel* gazetesine gönderdiğimiz düzeltmeyi bu yazımızla birlikte *Kızıl Bayrak* gazetesine göndermekteyiz. Bizler küçük hesaplar peşinde koşmayı ilk günden itibaren mahkum ettik. Bu tutumlar işçilere hiç birşey kazandırmayacaktır.

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

İşten atılan bir Acar gemi işçisi

Evrensel gazetesine...

Sorumlu yayıncılığa çağrı

Bizler Tuzla Tersanesi Acar Gemi işçileri olarak 20 Ekim günü uğradığımız saldırıyı protesto etmek ve kamuoyu oluşturmak amacıyla, 21 Ekim günü TORGEM Tersanesi önünde basın açıklaması yaptık. 22 Ekim 2004 tarihli gazeteniz *Evrensel*'de basın açıklamasıyla ilgili çıkan haberde yanlış bilgiler bulunmaktadır. Haberi bu şekilde vermek hangi ihtiyacın ürünüdür tartışmıyoruz.

İlk olarak basın açıklaması, kendisini "Tersane İşçileri Komitesi" olarak adlandıran kesim tarafından yapılmamıştır. Basın açıklaması çağrısı, saldırıya uğrayan biz Acar Gemi işçileri tarafından yapılmıştır ve bu arkadaşlara da basın açıklamasına katılmaları yönünde çağrı yapılmıştır. Bu arkadaşlar da basın açıklamasına katılmışlardır. Bu anlamlı bir davranıştır, bunu önemsiyoruz. Patronların saldırılarına karşı toplu karşı koyuşlar oluşturmaya ve ortaklaştırmaya çalıştığımız doğru davranış tarzıdır.

Kim olursa olsun, attığı her ileri adımı sahiplenme ve de kamuoyuna duyurma hakkı vardır. Bu, genel anlamda sınıfın ve emekçilerin mücadelesini güçlendirir. Ama kendileri tarafından yapılmayan bir çağrıyı kendileri yapmış gibi gösterip yayınlatmak, en hafif ifadeyle yanıltıcıdır ve siyasal ahlaka sığacak bir davranış biçimi değildir.

Düzeltme yapıp okuyucularınızı bilgilendireceğinizi umarak bu açıklmayı yapma gereği duyduk. Bu, ilerici, sorumlu yayıncılığın gereğidir.

Saldırıya uğrayan Tuzla Tersanesi Acar Gemi İşçileri

23 Ekim 2004

Hakan Gemi işçileri kazanacaktır!

21 Ekim günü iş bırakma eylemi yapan Hakan Gemi işçileri bugün beş gündür dirnişlerini sürdürüyorlar. TORGEM Tersanesi içinde süren Hakan Gemi işçilerinin direnişi son yıllarda yaşanan iş bırakma ve direnişler arasında en etkili olan direnişlerden biri. Şu anda tüm tersanelerde bu direniş konuşuluyor. Hakan Gemi işçilerinin direnişe geçmesinde, hiç kuşkusuz yine TORGEM'de çalışan Acar Gemi işçilerinin yaptığı eylem ve basın açıklamasının büyük etkisi oldu.

Hakan Gemi işçilerinin başlattığı bu direniş, sonucu ne olursa olsun büyük bir kazanımdır. Kazanımı şudur; ilk önce yarattığı etkidir. Çünkü bu tür direnişler anında yayılıyor, işçilerin ilgisini çekiyor. İkincisi ise, işçilerin bilincinde yarattığı dayanışma ruhu ve kendi gücüne güvenme duygusudur.

Bizler BDSP'li tersane işçileri olarak gerek Acar Gemi işçilerinin yaptığı eylem ve basın açıklamasına, gerek Hakan Gemi direnişine başından itibaren destek verdik. Hakan Gemi işçilerinin süreci şu an tüm tersane işçilerine yol göstermiş durumdadır. Birlik ve mücadelenin, haklarını arama ve kazanma bilincinin eylemlerin öğreticiliğiyle bir kez daha yaşam içinde görülmesidir. İşçiler bu bilinci hissetmişlerdir. Bizler de BDSP'li işçiler olarak bu direnişe sahip çıkmak için 25 Ekim günü sabahı İçmeler istasyonunda bin adet bildiri dağıttık. Hakan Gemi işçilerinin kazanımının tüm tersane işçilerinin kazanımı olacağını dile getirdik.

Tersanedeki taşeron sisteminin çok iyi örgütlenmiş olduğu biliniyor. Hatta işler öyle bir durumda ki, taşeronun, taşeronunun taşeronu bile var. Bu durum işçiler arasında dağınıklık yaratıyor. Kimse kimsenin sorununa sahip çıkmıyor. Ama tüm işçiler de bu durumdan rahatsız aynı zamanda. Bundan dolayı Hakan Gemi işçilerinin kendi çabalarıyla yarattıkları bu direniş önemlidir; öğretici ve yol göstericidir. İşçilerin ilgisini çekmiştir bu direniş. Buna rağmen anlamlı bir destek verilmemiştir. Bu destek öncelikle tersane işçilerinin görevidir. Özellikle TORGEM'deki diğer işçilerin görevidir.

Tersanelerdeki her yönüyle kötü koşulların yarattığı tepkilerin birikimi ilk kıvılcımlarını üretmiştir. Bu tür direnişler birer kıvılcım durumundadır. Bunu yangına çevirmek mümkündür. Bu, bizlerin görevidir. Bu işçilerin güçlerini birleştirmesiyle mümkündür.

Taşeron sistemine ve yövmiye usulü çalışmaya hayır!

Hakan Gemi işçileri kazanacak!

BDSP'li bir Tersane işçisi/Tuzla

26 Ekim '04

Hakan Gemi işçileri bize yol gösteriyor...

Merhaba arkadaşlar. Yaklaşık yüz gündür tersanede çalışan bir işçiyim.

Buradaki sorunlar da hemen hemen hepimizin yaşadıklarıyla aynı. Kısaca söylemek gerekirse işe gitmek için servisimizin olmaması, kayıtdışı çalıştırılmamız, sigortamızın yatırılmaması vb. Niye bu koşullar altında çalışıyoru . Çünkü asalak tersane patronları bizlerin sırtınd n daha fazla kâr elde etmek için bizi kötü ve ağır çalışma koşullarına mahkum ediyorlar.

Evet arkadaşlar, işçi kardeşlerim, daha da önemlisi ve acı gerçeğimiz, nerede ve hangi koşullarda çalıştığımızdır. Kirin, pasın ve vücudumuzun direncini kıran metal toz bulutu arasında çalışmamızdır.

Evet arkadaşlar, bizlere hiçbir koruyucu malzeme vermeyen, gözlerini para hırsı bürümüş asalak patronlara hizmet etmekteyiz.

Neden? Arkadaşlar, bunu hiç düşündünüz mü? Biz işçilere bir tulumu, bir ayakkabıyı çok gören kapitalistleri, üstüne üstlük hakaret ve şiddete maruz kaldığımız zamanlar da karşımızda buluyoruz. Bundan sonra karşımızda duran asalak patron takımının, küstahça tutumlarını direnerek ve karşılarında eğilmeden, dimdik durabilmemiz gerekiyor.

Bu direnişi Hakan Gemi işçilerinde gördük. Ne oldu? Hakan Gemi işçileri direndiler ve kazandılar. Peki biz, tüm tersane işçileri, neden hep birlikte Hakan Gemi işçilerinin yaptığını yapmayalım?

Evet arkadaşlar bunu düşünmeliyiz.

Tersane işçisi/Tuzla

Vapur İskelesinde

Eğer ev tutacaksan,
suyu içinde olsun
ev sahibi dışında,
zehir eder insana lokmasını...
Sokakta kalmak istersen
kız da yüzüne karşı çek kapıyı
şimdiden hazırdır kiracılar...

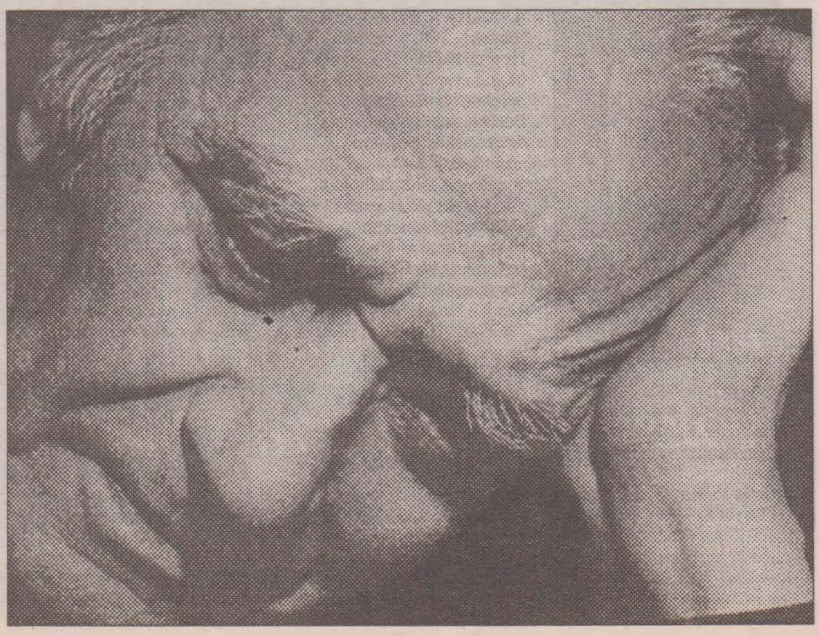
Yığın yığın insan taşısın
trenler, Boğaziçi vapurları
biz bu pazarı da öldürelim
vapur iskelesinde...
Farkında değiliz mevsimin,
ne yazlık gömlek var arkamızda,
ne modaya uygun bir ceket;
pabuçlar kıştan kalma,
üstümüzdekiler geçen yazdan.

Açık kalmasın da sırtımız
giyinmek bizim için değil...
Büyün zorumuz boğazdan,
hasretiz bol sirkeli salataya
henüz girmedi mutfağımızdan içeri
Ayşekadın...
Dilimiz bağlı geçiyoruz
manavların önünden,
ne karpuzun turfandası bizim,
ne üzümün.

Hadi senin başında çoluk çocuk,
ben kimin için katlanıyorum
basık evlerin küf kokusuna
ve pisliğine bekar odalarının?
Bütün kış,
sabah uykusunun
ve bir bardak ıhlamurun hasreti çekilir.
bizim gayretimiz getirir de yazı
tadını başkaları çıkarır...
Kimin için bırakırız sıcak yatağı
fabrika düdüklerinden önce,
bu kör boğaz için mi bütün çilemiz!

İşte Ada vapuru kalkıyor,
dolaş candan bir tanıdık bulabilir misin
dert yanacak,
çımacıdan, ateşciden gayrı...
Bakır yüzlü kadınların arasında
bizim Cibali kızlarını göremezsin.
Rastlayamazsın,
Unkapanı Köprüsü'nde karşılaştıın,
gözkapaklarındaki uykuyu,
avuçlarıyla dağıtan işçilere...
Ve sigaranı destursuz yaktıın
Defterdarlı arkadaşlara...

Rıfat Ilgaz

Dünyada her yıl yaklaşık 500 milyon ile 2 milyar arasında ölümcül olmayan yaralanma olayı yaşanmaktadır. Bu yaralanmaların çoğu, işçilerin kazançlarını ve işlerini kaybetmelerine, kalıcı sakatlanmalarına ve yoksullaşmalarına neden olmaktadır.

Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 158 ● Fiyatı: 250 000 TL ● Kasım 2004 ● **Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.:** Gülcan CEYRAN ● EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. ● Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/**İstanbul** ● Tel/Fax: 0 (212) 534 32 39 ● **Baskı:** Özdemir Matbaacılık / İST